

на тѣй на инѣкъ и не можахъ да се стѣрпѣхъ — излѣзохъ на двора, а отъ тамъ на полето. Тамъ ме срѣщна единъ човѣкъ съ жената си и едно момче. Азъ не побѣгнахъ. При всичко, че човѣка бѣше много бѣденъ, азъ се рѣшихъ да отидѣ подиръ него. Прѣдпочитахъ да стоѣхъ гладенъ, само и само да поправѣхъ грѣшката си.

Азъ трѣгнахъ подиръ тѣхъ. Бащата се обръщаше често да ме гледа и ми се порадѣва. Той се помъчи нѣколко пѣти да ме върне, но като видѣ че насто-